

8.3 uždavinys. Stiprinti žmogiškųjų išteklių valdymo sistemą viešojo valdymo institucijose

1 problema: Nepakankamas Lietuvos valstybės tarnybos efektyvumas

1.1. Vadovams valstybės tarnyboje trūksta strateginių lyderystės kompetencijų

1.1.1. neužtikrinamas tinkamų kandidatų į valstybės tarnybos vadovų korpusą pritraukimas, paieška, atranka ir išlaikymas valstybės tarnyboje

1.1.2. nesukurta valstybės tarnybos vadovų korpuso valdymo sistema, sudaranti galimybes sistemškai stiprinti lyderystę valstybės tarnyboje

1.1.3. nėra ilgalaikės ir nuoseklios, į vadovų veiklos rezultatus ir ugdymo poreikius orientuotos veiklos vertinimo ir kompetencijų nustatymo bei ugdymo sistemos

1.1.4. vadovų atlygio nustatymo principai neužtikrina darbo užmokesčio konkurencingumo ir sąsajumo su jų veiklos rezultatais

1.2. Nepakankamas žmogiškųjų išteklių valdymo efektyvumas

1.2.1. tarnautojų kvalifikacija tobulinama fragmentiškai, neužtikrinant vienodo kvalifikacijos ir gebėjimų ugdymo pasiekiamumo ir ugdymo lygio bei orientacijos į veiklos rezultatus

1.2.2. tarnautojų veiklos vertinimas nepakankamai susietas su veiklos rezultatais, o skatinimo priemonės neužtikrina efektyvaus motyvavim;

1.2.3. nėra ilgalaikės svarbiausių esamų ir būsimus poreikius atitinkančių gebėjimų ir kompetencijų poreikio viešajame sektoriuje identifikavimo, planavimo ir ugdymo sistemos

1.2.4. neefektyvūs personalo administravimo procesai

1.2.5. žmogiškųjų išteklių valdymo principai neužtikrina lankstumo ir valstybės tarnybos patrauklumo

8.4 uždavinys. Tobulinti viešojo valdymo sistemą, didinti jos efektyvumą ir atvirumą

2 problema: Neužtikrinamas iniciatyvų, skirtų institucinės ir funkcinės sąrangos tobulinimui, tęstinumas pasibaigus politiniam ciklui

2.1. Trūksta aiškios vizijos, kokios funkcijos yra priskirtinos viešajam sektoriui, o kokių funkcijų, kaip viešajam sektoriui nebūdingų, turėtų būti atsisakyta

2.2. Nėra objektyvių kriterijų paskirstyti viešąsias funkcijas ir paslaugas tarp viešojo, privataus ir nevyriausybinių sektorių

3 problema: Viešojo valdymo funkcijų priskyrimas atitinkamam valdžios lygmeniui neužtikrina racionalaus išteklių naudojimo

3.1. Nesilaikoma subsidiarumo principo, organizuojant funkcijų vykdymą ir paslaugų teikimą

3.2. Valstybinių ir vietos valdžios lygmenimis sutelkti ištekliai vykdyti panašias funkcijas ir (ar) teikti panašias viešąsias paslaugas

3.3. Dėl skirtingų finansavimo reikalavimų ištekliai, skirti funkcijoms atlikti, nesujungiami

3.4. Neįvertintas kai kurių retai atliekamų, fragmentiškų, smulkių veiklų priskyrimo valstybinėms funkcijoms tikslingumas

4 problema: Visuomenės dalyvavimo viešojo valdymo sprendimų rengimo ir priėmimo procesuose sąlygos neužtikrina įtraukaus teisėkūros proceso

4.1. Viešojo valdymo institucijoms trūksta motyvacijos ir kompetencijų organizuoti sėkmingas visuomenės įtraukimo į viešojo valdymo sprendimų rengimo procesus veiklas

4.2. Visuomenei trūksta informacijos ir gebėjimų dalyvauti viešojo valdymo sprendimų rengimo ir priėmimo procese

4.3. Trūksta nuoseklaus, pasitikėjimu grįsto viešojo valdymo institucijų ir visuomenės dialogo

5 problema: Per mažai taikomos viešojo valdymo inovacijos, ieškant inovatyvių valdymo ir viešosios politikos problemų sprendimo būdų, galinčių padidinti viešojo valdymo efektyvumą ir veiksmingumą

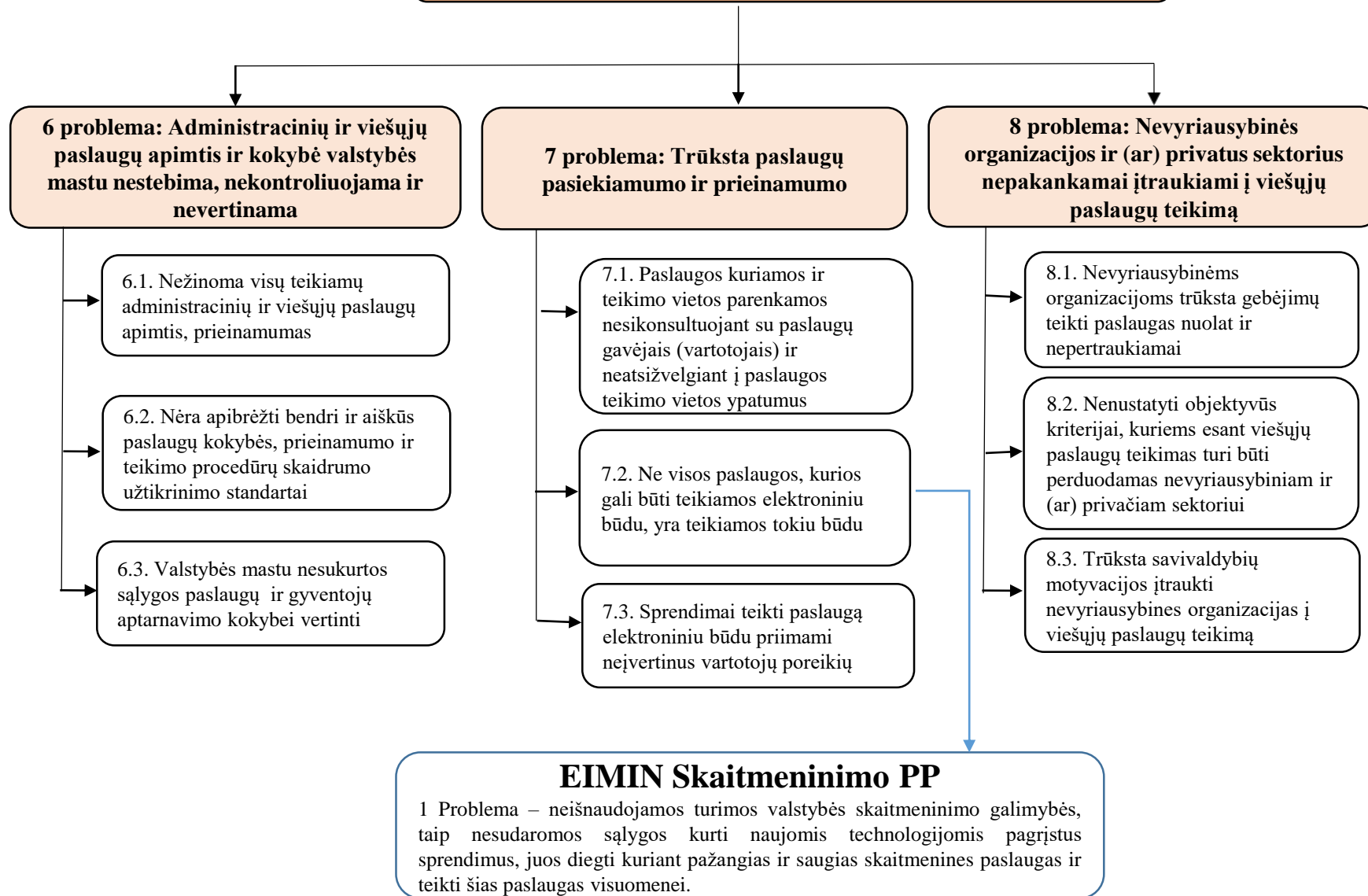
5.1. Institucijose trūksta inovacijų taikymo kultūros, motyvacijos ir gebėjimų jas kurti ir diegti

5.2. Išteklių trūkumas inovatyviems sprendimų būdams kurti ir diegti

5.3. Neišnaudojamos viešojo valdymo inovacijų bendrakūrybos kartu su privačiu ir nevyriausybinių sektorių, kitomis institucijomis galimybės

5.4. Nevykdoma viešojo valdymo inovacijų stebėsenos ir analizė

8.6 uždavinys. Gerinti viešojo sektoriaus įstaigų teikiamų paslaugų kokybę, didinti jų prieinamumą ir patrauklumą

8.7. uždavinys. Sukurti ir įgyvendinti veiksmingą regioninės politikos sistemą, sustiprinant regionų kompetencijas

8.4. uždavinys. Tobulinti viešojo valdymo sistemą, didinti jos efektyvumą ir atvirumą

8.6 uždavinys. Gerinti viešojo valdymo institucijų teikiamų paslaugų kokybę, didinti jų prieinamumą ir patrauklumą

6 problema: Administracinių ir viešųjų paslaugų apimtis ir kokybė valstybės mastu nestebima, nekontroliuojama ir nevertinama

9 problema: Regioninės politikos sprendimai priimami neatliepant vietovės iššūkių

3 problema: Viešojo valdymo funkcijų priskyrimas atitinkamam valdžios lygmeniui neužtikrina racionalaus išteklių naudojimo

Mažėja ištekliai viešosioms paslaugoms tobulinti

Centralizuotas regioninės politikos formavimas ir formalus regionų dalyvavimas neleidžia įgyvendinti kompleksinių ir individualizuotų sprendimų

Skaitmeninė transformacija yra ir galimybė ir grėsmė: viešosios ir privačios investicijos į skaitmeninimą gali padidinti teritorinę skaitmeninę atskirtį

Nėra bendradarbiaujama tarp savivaldybių / regione konsoliduojant išteklius

9.2 Viešosios paslaugos regioniniu lygiu neteikiamos dėl metodinių dokumentų ir ekspertinių gebėjimų trūkumo

9.1. Teisės aktais nereguliuojamas regioninių funkcijų vykdymas

3.1. Nesilaikoma subsidiarumo principo organizuojant funkcijų vykdymą ir paslaugų teikimą

3.2. Valstybiniu ir vietos valdžios lygmenimis sutelkti ištekliai vykdyti panašias funkcijas ir (ar) teikti panašias viešąsias paslaugas

2.3. Dėl skirtingų finansavimo reikalavimų ištekliai, skirti funkcijoms atlikti, nesujungiami

6.2. Nėra apibrėžti bendri ir aiškūs paslaugų kokybės, prieinamumo ir teikimo procedūrų skaidrumo užtikrinimo standartai

EIMIN
Skaitmeninimo PP

1 Problema – neišnaudojamos turimos valstybės skaitmeninimo galimybės, taip nesudaromos sąlygos kurti naujomis technologijomis pagrįstus sprendimus, juos diegti kuriant pažangias ir saugias skaitmenines paslaugas ir teikti šias paslaugas visuomenei

9.3. Informacinės sistemos ir įrankiai nepritaikyti teikti viešąsias paslaugas regioniniu būdu

